

WANDELEN DOOR EEN LANDSCHAP

Een maand of wat geleden besloot ik om de hele bijbel eens van a tot z door te lezen. Want dat had ik, hoe gek het misschien ook klinkt voor een predikant, nog nooit gedaan. Ik had het wel eens geprobeerd, maar ik bleef steevast steken. Wáár precies, daarover straks.

Wel heb ik regelmatig afzonderlijke bijbelboeken helemaal doorgelezen. Vooral in de tijd dat ik de bijbelgedeelten voor de kerkdienst nog zelf koos, en op zoek was naar boeiende en actuele verhalen. Maar al jaren volg ik nu het leesrooster, en dan hoef je zelf niet meer op zoek: je weet welk stukje bijbel er aan de beurt is. Maar kleine stukjes worden dan al snel als losse kiezelsteentjes, geraapt van een pad dat zelf buiten beeld raakt. Daarom dacht ik: het wordt tijd om de bijbel eens als één groot verhaal te gaan lezen, en dus begon ik bij Genesis.

Ik wandelde er vlot doorheen. Dat gold ook nog voor Exodus, want ook op dat gedeelte van het traject houd je als lezer er nog goed de pas in. Maar – wist ik – de grootste hobbel gaat nu komen, want dat is Leviticus. Menig bijbellezer strandt er. Vergelijk het lezen van de bijbel met het wandelen door een landschap, dan is Leviticus de Mont Blanc: je komt er niet zomeer overheen. Bij eerdere pogingen moest ik hier dan ook opgeven. Maar: nu is het me gelukt! Ik ben inmiddels al ver in Numeri, en dat is bij Leviticus vergeleken weer een laagvlakte en dus is het tempo danig opgevoerd.

Ik ben blij dat ik er aan begonnen ben. Want ik doe onderweg verrassende ontdekkingen. Niet alleen kom ik vergeten dingen tegen, ik zie ook zaken die ik nog nooit gezien heb! Dat heeft ook met het volgende te maken. Predikanten gráven vaak alleen maar in de bijbel. Maar wie graaft, staat stil. Die verplaatst zich alleen wanneer zijn werk erop zit. Maar behalve spitten kun je dus ook gewoon wándelen in bijbels landschap. En dan zie je niet minder, je ziet ándere dingen. Eén wil ik er in het bijzonder noemen.

Wie wandelt door de bijbel houdt oog voor wat ik zou willen noemen 'Gods voetsporen'. Je krijgt de neiging ze te willen volgen. En je ontdekt: beweging hoort bij de God van de bijbel. God toont zich juist in de doorgaande lijn. Zoals een film zichtbaar wordt door het afdraaien van de spoel, en niet in elk stilgezet filmbeeldje afzonderlijk.

Daar moest ik aan denken nu het Bijbel10daagse is. De Bijbel10daagse is een jaarlijks terugkerend evenement waarmee het Nederlands Bijbel Genootschap de bijbel landelijk onder de aandacht wil brengen. Een 10daagse – dat klinkt als de 4daagse: een wandeltocht. Ik zou zeggen: wandel ook eens tien dagen door de bijbel. Je komt er God op het spoor!